

מכתב כללי

(תרגום חפשי)

ב"ה, ימי הסליחות, ה'תשט"ו
ברוקלין, נ.י.

אל בני ובנות ישראל,
אשר בכל מקום ומקום
ה' עליהם יחיו

שלום רב וברכה!

לקראת בא השנה החדשה רצוני לאחל לכל אחד ואחת בתוך כלל ישראל — לפי הנוסח העתיק — שנה טובה ומתוקה. ראש השנה, תחילת השנה, נקבע, על-ידי תורתנו, במועד בריאת העולם, אך לא ביום הראשון לבריאה, כי אם ביום הששי שבו נברא האדם.

גדולת היום והבריאה, אינה מתבטאת בכך שנוסף בעולם עוד יצור, יצור שהוא בדרגה גבוהה יותר מן הנבראים לפניו, כשם שהחי נעלה יותר מן הצומח והצומח מן הדומם — אלא בכך שנוסף יצור שהוא שונה שלא-בערך מקודמיו.

נדפסה באג"ק חי"א אגרת ג'תתג. לקו"ש ח"ט ע' 415 ואילך. במהדורא זו ניתוספו איזה מ"מ וציונים ע"י המו"ל.

ימי הסליחות: ראה תדא"ז ספכ"ג. ולהעיר מעטרת זקנים לשו"ע או"ח (הל' ר"ה ר"ס תקפא) שהם ימי ביקור עצמי (דוגמת קרבן) דר"ה (וכדי שיהי' לעולם יום קבוע — מקדימים ליום א', לכוש שם).

הנוסח העתיק — שנה טובה ומתוקה: סידור האריז"ל וסידור אדה"ז. ובטור או"ח שם סתקפ"ג (וברמ"א ש"ס א), שבליל ר"ה "רגילין לאכול .. תפוח מתוק בדבש לומר תתחדש עלינו שנה מתוקה". וכ"ה בשו"ע אדה"ז שם.

ראש השנה .. נקבע .. ביום הששי שבו נברא האדם: ראה תוד"ה לתקופות — ר"ה ח, א. רבינו בחיי עה"פ בראשית א, יג (ד"ה ויש לך לדעת). חדא"ג מהרש"א לר"ה כז, א. ביום הראשון לבריאה: כ"ה באלול — ויק"ר רפכ"ט. פסיקתא דר"כ פיסקא כג (בחודש השביעי). יל"ש עה"פ (פינחס כט, א) ובחודש השביעי (רמז תשפב). תוס' שם. ועוד.

שכן הוא זה שהכיר את בורא הבריאה, ויתר על כן, שהעלה את הבריאה כולה להרגשה זו, ובכך, לדרגת השלימות שלה. שהרי הכרת וראיית האלקות בבריאה — היא היעד והמטרה של כל הבריאה.

* * *

אחד מקווי האופי המיוחדים שבהם שונה האדם מכל שאר הנבראים — הוא הבחירה החפשית שהבורא העניק לו.

דבר זה מסוגל האדם לנצל בשני כיוונים מנוגדים: או, רחמנא ליצלן, ללכת בדרך המביאה להרס עצמי וחורבן לסביבתו, או, להיפך, לבחור את הדרך הנכונה בחיים, ועל ידי כך להעלות את עצמו ואת הבריאה למדרגתה הכי נעלית האפשרית.

וכדי להכיר דרך זו ולמצוא את אורח החיים המוליך למטרה זו — ניתנה לנו התורה. התורה היא אלוקית ונצחית והוראותי' הן לכל הזמנים ולכל המקומות.

* * *

בשכלו העצמי אין האדם מסוגל להגיע לכך, שהרי שכלו הוא מוגבל.

השכל יכול רק לשמש אותו — כדי לגלות ולהביא לידי ביטוי בעצמו את התודעה הפנימית המוחלטת שבו ואת האמונה הפשוטה בדברים הנעלים מן השכל, ועל ידי כך להחיות את כל מציאותו ולמצוא את דרכו הנכונה בחיים היום-יומיים, היא דרך התורה והמצוה.

* * *

ראש-השנה מעמיד את האדם לא רק לפני כס המשפט האלקי, אלא גם לפני המשפט שלו על עצמו.

עליו להחליט — שהוא מקבל על עצמו למלא את תפקידו וחובתו, להעלות את עצמו ואת העולם שמסביבו להכרת הציורי "בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושינו",

הוא זה שהכיר את בורא הבריאה וכו': ראה זהר ח"א רכא, ב. ח"ג קו, ב. תקו"ז תנ"ו (צ), פרקי דר"א פי"א.

הבחירה החפשית שהבורא העניק לו: ראה רמב"ם הל' תשובה פ"ה ה"א. לקו"ת אמור לח, ב.

בואו .. עושינו: תהלים צה, ו.

כפי שעשה זאת האדם הראשון ביום הראשון לבריאתו,
בראש־השנה הראשון,

שמשמעות הדבר היא — חיי יום יום על פי התורה.
ולא, חס ושלום, לבחור בדרך המובילה לתהום, להרס ואבדון.

* * *

ואל יחשוב אדם: מה אני ומי אני שיהי' לי כח אדיר כזה.
שכן ראינו, לצערנו, מה מסוגלת כמות קטנה של חומר "לפעול"
ולהרוס ערים וארצות על־ידי אנרגי' אטומית.
ואם למטרות הרס יש לכמות קטנה כח אדיר כזה, אף שהרס מנוגד
לכוונת ותכלית הבריאה,
הרי לענין של בני' והתעלות — בודאי, ובמדה גדולה פי כמה, יש
הכח הדרוש לכל אדם יחיד.

על כך נותן לו הקב"ה כחות מיוחדים ואפשרויות מיוחדות, כדי
שיוכל להעלות את עצמו אל הגובה הדרוש, לסייע לאחרים לעשות זאת,
ולהעלות את הבריאה כולה קרוב יותר לשלימותה,
עד שנגיע, סוף כל סוף, למצב ש"וידע כל פעול כי אתה פעלתו,
ויאמר כל אשר נשמה בא־19: ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה".
בברכת כתיבה וחתימה טובה

מנחם שניאורסאהן

כפי שנעשה זאת האדם הראשון . . בראש־השנה הראשון: זהר ותקו"ז דלעיל הערה ד"ה הוא
זה שהכיר וכו'. ביאור הרד"ל לפרקי דר"א שם.
וידע כל פעול . . בכל משלה: נוסח התפילה דראש השנה.